

Žadatel se ve stanovený den k jednání do budovy Ministerstva vnitra dostavil i se svou zmocněnkyní, kterou zplnomocnil ke svému zastupování pro celé správní řízení. Bylo jim umožněno nahlédnout do spisu a současně byli poučeni o svých právech a povinnostech v průběhu řízení dle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, jakož i o podmínkách udělení státního občanství České republiky. Byli seznámeni se stanovisky Úřadu městské části Praha 3 ze dne 21.6.2012 a Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen „cizinecká policie“) ze dne 23.7.2012.

Žadatel předložil k nahlédnutí cestovní pas **Alžírsko** č. , který byl vydán dne 12.10.2010 s platností do 11.10.2015. Ke svým cestám do zahraničí žadatel uvedl, že za posledních pět let vycestoval do Alžírsko cca 3x, a to maximálně na 25 dní za účelem návštěvy příbuzných. Dále vycestoval do Francie, Velké Británie a Švýcarska, a to maximálně na dobu jednoho týdne. Žadatel prohlásil, že na území České republiky se převážně zdržuje.

Žadatel založil do spisu potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“), v němž je uvedeno, že je přihlášen jako plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 14.11.2006 dosud a ke dni 8.11.2012 není u žadatele evidován splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložil informace o pojištění s výpisem za období od 1.9.2006 do 16.5.2012 a za období od 1.9.2006 do 8.11.2012, tzv. registrační údaje, a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1.9.2010 do 16.5.2012 a od 27.3.2012 do 8.11.2012. Z předložených registračních údajů je patrné, že žadatel je samoplátcem na veřejné zdravotní pojištění od 1.8.2010 dosud, v období od 21.8.2009 do 8.7.2010, kdy byl žadatel veden jako uchazeč o zaměstnání, byl plátcem pojistného za žadatele stát prostřednictvím svého státního rozpočtu. Žadatelovi zaměstnavatelé jsou vedeni v kategorii plátců v obdobích od 14.11.2006 do 30.9.2007, od 1.10.2007 do 31.7.2009 a od 9.7.2010 dosud. Žadatel dále doložil do spisu vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1.9.2010 do 16.5.2012 a od 27.3.2012 do 8.11.2012. Z předložených dokladů je patrné, že své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně a včas neplnil. V období, kdy byl veden v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, pohledávku ve výši **679 Kč** (vyrovnání záloh 2010) ze dne 8.4.2011 uhradil teprve dne **28.11.2011**. Vzniklé penále ve výši 79,44 Kč zdravotní pojišťovna po žadateli nevymáhala, neboť dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se penále nepředepíše, nepřesáhne-li v úhrnu 100 Kč za jeden kalendářní rok.

V průběhu správního řízení bylo dále zjištěno, že žadatel také porušil zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tím, že **nenahlásil změnu nové adresy v zákonné lhůtě**. Porušil tím ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) citovaného zákona v tehdy platném znění, přestupek nabytí právní moci dne **25.10.2010** a byl řešen blokovou pokutou ve výši 1 000 Kč, kterou žadatel zaplatil.

Na základě výše uvedeného žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné

zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky". Žadatel požádal o prominutí splnění výše uvedené podmínky.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od 16.2.2006. Po příjezdu požádal dne 27.2.2006 o poskytnutí mezinárodní ochrany formou azylu, která mu nebyla udělena. Proti rozhodnutí odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 27.3.2006, č.j. OAM-276/VL-11-04-2006, podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, kterou vzal podáním ze dne 31.7.2006, který byl soudu doručen dne 3.8.2006, zpět. Žadatel uvedl, že se jeho rodinná situace změnila a je proto nezbytné, aby se v co nejbližší době vrátil zpět do vlasti. Žadatel pracoval v období od 14.11.2006 do 30.9.2007 ve společnosti _____, s.r.o., jako číšník; společnost změnila své obchodní jméno na _____, s.r.o., přičemž žadatel zde byl zaměstnán v období od 1.10.2007 do 31.7.2009. V období od 21.8.2009 do 8.7.2010 byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Podpora v nezaměstnanosti mu byla poskytována v době od 21.8.2009 do 20.1.2010, podpora při rekvalifikaci mu nebyla poskytována. Poskytnutá výše podpory v nezaměstnanosti v měsíci 11/2009 činila částku 10 576 Kč, v měsíci 12/2009 částku 3 579 Kč, v měsíci 1/2010 částku 3 452 Kč a v měsíci 2/2010 částku 2 078 Kč. Poté žadatel pracoval jako recepční od 9.7.2010 do 13.9.2012, a to u společnosti _____, s.r.o. V současné době podniká jako fyzická osoba, provozuje internetovou kavárnu a směnárnu v Praze 2. Žadatel má pronajatý nebytový prostor o rozloze cca 25 m² na adrese _____ a to od 15.2.2012. Jeho hrubý měsíční příjem činí cca 25 000 Kč. Žadatel uvedl, že příjem má pouze ze své podnikatelské činnosti. Dále prohlásil, že na území České republiky nepodnikal prostřednictvím právnické osoby. Do spisu doložil potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 3, která byla elektronicky podepsána dne 18.5.2012 a dne 30.10.2012, v nichž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle ustanovení § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrdil ke dni 18.5.2012 a ke dni 30.10.2012 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči územním finančním orgánům České republiky. Rovněž žadatel doložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 10.4.2012, v němž je uvedeno, že žadatel jako osoba samostatně výdělečně činná nemá k tomuto dni splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti a penále.

Žadatel uvedl, že bydlí na adrese trvalého pobytu v pronajatém bytě o velikosti 2+1 se svým kamarádem, státním občanem Alžírsko. Za pronájem jedné místnosti a příslušenství v bytě platí žadatel měsíční nájemné ve výši 4 400 Kč. Do spisu doložil smlouvu o nájmu ze dne 15.9.2012, která je uzavřená na dobu určitou, od 15.9.2012 do 15.9.2014.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 14.11.2006, žádost o udělení státního občanství České republiky podal dne 4.6.2012 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 1.8.2012, v němž nejsou žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje další

podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. podmínku, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 13.11.2012 požádal o prominutí podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. prominutí předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství. Při podání žádosti o udělení státního občanství České republiky žadatel doložil potvrzení Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky v Praze ze dne 17.4.2012, ve kterém je uvedeno, že jelikož je alžírského původu (otec je státní občan Alžírska), nemůže být v jeho případě ztráta alžírského občanství vyslovena.

Ministerstvo vnitra může prominout podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku v podobě pozbytí dosavadního státního občanství, nejde-li o bezdomovce nebo osobu s příznacím postavením uprchlíka, za současného splnění několika předpokladů, podle kterých je třeba, aby žadatel měl trvalý pobyt na území České republiky, přičemž trvalý pobyt je základním předpokladem pro podání žádosti o udělení státního občanství České republiky, dále aby se na území České republiky oprávněně zdržoval po dobu nejméně 5 let, přičemž tento požadavek je v souladu s mezinárodněprávní úpravou na úseku státního občanství, která požaduje k nabytí občanství nejen legální evidenční, ale i faktický pobyt na území státu, jehož občanství chce žadatel nabýt, měl skutečný vztah k České republice, přičemž tento požadavek, jakož i jeho prokazování, je vysoce individuální a v obecné rovině lze pouze konstatovat, že záleží na tom, zda je dosavadní pobyt žadatele na území České republiky založen na přímé vazbě či kvalitním spojení, které je možné vyvodit například z jeho pracovní, rodinné či sociální integrace. Vedle těchto předpokladů je potom třeba splnit ještě některý z pěti dalších důvodů, které se váží již přímo k samotnému pozbytí dosavadního státního občanství; jedná se o to, že právní předpisy státu, jehož je žadatel státním občanem, neumožňují či neznají propuštění ze státního svazku nebo tento stát odmítá o propuštění ze státního svazku vydat doklad; jeho propuštění ze státního svazku je spojeno s nepřiměřenými správními poplatky či jinými v demokratickém státě nepřijatelnými podmínkami; podáním žádosti o propuštění ze státního svazku by žadatel mohl vystavit sebe nebo osoby blízké pronásledování z důvodů rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro politické přesvědčení; udělení státního občanství České republiky by bylo významným přínosem pro Českou republiku zejména z hlediska vědeckého, společenského, kulturního či sportovního, nebo pozbyl v minulosti státní občanství Československé republiky nebo České a Slovenské Federativní Republiky nebo České republiky, pokud nejde o žadatele, který je státním občanem Slovenské republiky.

Dle ustanovení § 11 odst. 3 zákona o státním občanství, může Ministerstvo vnitra výše citovanou podmínku rovněž prominout žadateli, který má v České republice povolen trvalý pobyt po dobu nejméně 5 let, má skutečný vztah k České republice a oprávněně se zdržuje na jejím území po dobu nejméně 20 let.

Ministerstvo vnitra však žadateli podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství neprominulo z důvodu, že porušením několika právních předpisů České republiky žadatel nenaplnil skutečný vztah k České republice, jak to vyžaduje ustanovení § 11 odst. 2 zákona o státním občanství a není tak záruka,

že by naplnil smysl obsahu státoobčanského slibu uvedeného v ustanovení § 12 odst. 1 zákona o státním občanství.

Žadatel nesplňuje také podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatel neprokázal pohovorem před Úřadem městské části Praha 3 dne 6.6.2012 znalost českého jazyka na požadované úrovni. Jak vyplynulo z pohovoru pořádaného u tohoto úřadu, žadatel nepochopil zcela správně obsah textů článků z denního tisku a nedokázal je proto srozumitelně sdělit. V českém jazyce žadatel dokáže jednoduše komunikovat, na všeobecné otázky sice odpovídal, ale nebylo mu úplně rozumět. K jednání na Ministerstvu vnitra se žadatel dostavil se svou zmocněnkyní. V závěru jednání správní orgán konstatoval, že žadatel při jednání na Ministerstvu vnitra dne 13.11.2012 částečně rozuměl otázkám v českém jazyce, úplné porozumění mu však činilo problémy. Odpovídat dokázal jednoduchým způsobem, používal nesprávné tvary slov, jeho vyjadřovací schopnosti nejsou na uspokojivé úrovni. Ministerstvo vnitra se proto ztotožnilo s výsledkem pohovoru provedeného Úřadem městské části Praha 3 dne 6.6.2012. Žadatel požádal o prominutí splnění výše uvedené podmínky. Žadatel uvedl, že v době, kdy probíhalo řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany formou azylu, navštěvoval tříměsíční kurz českého jazyka, cca 1x až 2x týdně, jednalo se o dobrovolný kurz, účast nebyla povinná. V období, kdy byl zaměstnán jako číšník, používal ve svém zaměstnání anglický jazyk. V současné době další kurzy českého jazyka nenavštěvuje, neboť je pracovníě zaneprázdněn. Zmocněnkyně uvedla, že se snaží s žadatelem hovořit česky; žadatel uvedl, že v budoucnu má zájem zdokonalovat se v českém jazyce.

Ministerstvo vnitra může splnění uvedené podmínky prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož splnění není v případě žadatele ztížen tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra se domnívá, že v případě žadatele nelze tuto výjimku akceptovat. Žadatel se sice zdržuje v České republice teprve od roku 2006, trvalý pobyt má povolen od 14.11.2006, v roce 2006 uzavřel manželství se státní občankou České republiky, které bylo v roce 2008 rozvedeno a vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, má a bude zcela jistě mít dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučil. Vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, má žadatel nesmírnou výhodu v tom, že jeho zmocněnkyně, státní občanka České republiky, je rodilou mluvčí, a jako taková mu může velmi pomoci každodenní komunikací v českém jazyce osvojit si řádné základy českého jazyka a více se zdokonalovat v českém jazyce. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 13.11.2012 zmocněnkyně potvrdila, že je žadatelovou kamarádkou a komunikuje s ním pouze v českém jazyce. Navíc žadatel, který ještě nedosáhl ani středního věku, v dalším studiu českého jazyka, například prostřednictvím

různých jazykových kurzů apod., nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. Žadatel uvedl ve své žádosti o udělení státního občanství České republiky, že jeho rodným jazykem je berberština, kromě toho plynule mluví francouzsky a arabsky, dobře se domluví česky, anglicky a průměrně italsky. Jeho tvrzení, že se dobře domluví českým jazykem, neodpovídá skutečnosti, neboť žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 137/1993 Sb. ze dne 23.4.1993; o své dobré znalosti českého jazyka nepřesvědčil ani při jednání konaném na Ministerstvu vnitra dne 13.11.2012. Pokud se jedná o znalost ostatních jazyků, které ve své žádosti žadatel uvedl, prvoinstanční orgán zde s žadatelem nebude polemizovat a bude vycházet z toho, že žadatel tyto jazyky ovládá tak, jak to uvedl ve svém životopise. Dle názoru Ministerstva vnitra by tedy žadatel neměl mít větší problémy se český jazyk naučit tak, aby v budoucnu zvládl případný pohovor, kterým bude ověřována jeho znalost českého jazyka. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadatel splnění uvedené podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (konkrétně zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (konkrétně zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatel rovněž také tuto podmínku nesplňuje, neboť na základě podkladů doložených do spisu bylo prokázáno, že v období od 1.8.2010, kdy je veden v kategorii osob samostatně výdělečně činných, uhradil vyrovnání záloh roku 2010 ve výši 679 Kč s několika měsíčním zpožděním až dne 28.11.2011; vzniklé penále ve výši 79,44 Kč nebylo žadateli vyměřeno s ohledem na ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (penále se nepředepíše, nepřesáhne-li v úhrnu 100 Kč za jeden kalendářní rok). Žadatel rovněž porušil ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v tehdy platném znění tím,

že nenahlásil změnu nové adresy v zákonné lhůtě. Přestupek nabyl právní moci dne 25.10.2010 a žadateli byla uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč, kterou uhradil.

Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je relevantní poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout splnění uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra této možnosti ani v tomto případě nevyužilo, neboť žádný z důvodů hodných zvláštního zřetele neshledalo. Jak je z výše uvedeného patrné, žadatel porušil předpis upravující vstup a pobyt cizinců na území České republiky i předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění. S ohledem na tyto skutečnosti má Ministerstvo vnitra za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude řádně plnit povinnosti vyplývající mu z českých právních předpisů.

Ministerstvo vnitra přihlédlo rovněž ke skutečnosti, že žadatel nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky. Nenaplňuje tak další z významných znaků své integrace do české společnosti. Jeho nejbližší příbuzní, rodiče a sourozenci, jsou státními občany Alžírsko, a manželství s českou státní občankou, na základě kterého mu byl povolen trvalý pobyt v České republice, bylo rozvedeno, čímž zanikl důvod, pro který mu byl na území České republiky tento pobyt povolen. Ministerstvo vnitra přihlédlo rovněž ke stanovisku Úřadu městské části Praha 3 ze dne 21.6.2012, které nedoporučuje kladné vyřízení žádosti o udělení státního občanství České republiky s ohledem na to, že žadatel neprokázal pohovorem před Úřadem městské části Praha 3 znalost českého jazyka.

Vzhledem k tomu, že žadatel nespĺňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b), d) a e) zákona o státním občanství, tj. tři podmínky z celkového počtu pěti podmínek, které jsou vyžadovány pro možné udělení státního občanství České republiky, a jejich nesplnění mu nebylo Ministerstvem vnitra prominuto, bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Oldřich Pejs

referent společné státní správy a samosprávy

4